

somheder omfattet af stk. 1 heller ikke frit vil kunne anvende midler på aktiviteter, som ligger uden for de omfattede virksomheder. Dette følger allerede af § 23 l, stk. 1 (tidligere § 23 e, stk. 1), hvorefter kommunen skal registrere uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomhederne, samt af § 23 m, stk. 1 (tidligere § 23 e, stk. 10), hvorefter ministeren skal give tilladelse, såfremt der påbegyndes væsentlige nye aktiviteter.

Kommuner, som fortsat varetager forsyningsaktiviteter som en del af den kommunale forvaltning, forudsættes endvidere at holde den enkelte forsyningsaktivitet regnskabsmæssigt adskilt fra kommunens øvrige aktiviteter. En overførelse af midler fra f.eks. en kommunal virksomhed, som ejer anlæg til fremføring af opvarmet vand og damp, til en kommunal vandforsyning, kan således alene finde sted, såfremt der er sket registrering i henhold til § 23 l, stk. 1 (tidligere § 23 e, stk. 1).

I *stk. 4* foreslås indsat et generelt krav om selskabsmæssig adskillelse mellem på den ene side aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning og på den anden side aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Den selskabsmæssige adskillelse skal sikre overholdelsen af stk. 3 og vurderes i øvrigt at afspejle den gældende retstilstand. Dette gælder dog ikke for så vidt angår affaldsforbrændingsanlæg, idet disse i dag udfører en række aktiviteter omfattet af miljøbeskyttelsesloven. Disse aktiviteter vil fortsat kunne varetages alene med regnskabsmæssig adskillelse, jf. prisreguleringen af disse virksomheder.

Da kravet om selskabsmæssig adskillelse alene gælder i forhold til aktiviteter forbundet med vandforsyningsanlæg i medfør af lov om vandforsyning eller aktiviteter forbundet med spildevandsanlæg eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af § 37 a, stk. 1, stiller bestemmelsen ikke krav om selskabsmæssig adskillelse for forsyningsaktiviteter, som udøves som dele af den kommunale forvaltning.

I *stk. 5* foreslås endvidere indsat en undtagelse fra kravet om selskabsmæssig adskillelse, for så vidt angår servicefunktioner, som udøves i et selvstændigt selskab i koncernen. Ved servicefunktioner forstås anvendelse af fælles tegnestue, projekteringsafdeling, maskinpark, it-systemer, driftspersonale, biler, opkrævningsfunktioner og andre administrative funktioner og lignende, herunder de administrationsbygninger, som er nødvendige for at udøve serviceaktiviteter.

Det vil således være muligt at udnytte synergieffekter ved at placere f.eks. administrativt personale i et selvstændigt selskab, som betjener de forsyningsvirksomheder, som kommunen ejer i eller gennem koncernen.

Det skal understreges, at det alene er servicefunktioner, som selskabet kan udføre for virksomhederne. Selve varmeforsyningsvirksomheden, herunder fremføringsanlæg, kan således ikke udøves og ejes af servicevirksomheden.

Den foreslåede undtagelse vedrører alene kravet om selskabsmæssig adskillelse. Dette betyder, at stk. 3 også finder anvendelse på servicefunktionerne. Forsyningsvirksomhederne vil skulle henhøre aktiver og passiver til den forsyningsart, som de er naturligt knyttet til, ligesom forsyningsarterne skal betale for deres faktiske ressourcetræk på servicefunktionerne, det vil sige afregningen skal ske på markedsbestemte vilkår. Da der hverken stilles krav om selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse i den virksomhed, som varetager fælles aktiviteter, vil der blive stillet skærpede kontrolkrav i regnskabs- og revisionsinstruksen, jf. bemærkningerne til § 23 n.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede stk. 3-5 alene vedrører virksomheder omfattet af stk. 1. Det følger heraf, at en kommune, som f.eks. måtte ønske at udøve servicefunktioner for virksomheder, som ikke er omfattet heraf, skal søge om tilladelse til bevarelse af ejerandele i medfør af den foreslåede § 23 l, stk. 1, såfremt aktiviteten er væsentlig. Dette gælder også i dag.

Forslaget til *stk. 6* indebærer, at kommuner senest den 1. februar hvert år skal godtgøre over for Energitilsynet, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Ved forslaget sikres, at kommuner i deres administration til stadighed er opmærksomme på bestemmelsen i stk. 3. Bestemmelsen har alene relevans for de kommuner, som har en ejerstruktur omfattet af de pågældende bestemmelser.

De forhold, som kommunen skal afgive erklæring om, vedrører primært aktiviteter i virksomheder, som er selskabsmæssigt udskilt. Det er derfor nødvendigt, at kommunen pålægger disse virksomheder at afgive de nødvendige oplysninger til kommunen.

Kommuner vil om nødvendigt kunne fremtvinge de nødvendige oplysninger, når det drejer sig om virksomheder, hvor kommunen alene eller sammen med andre har bestemmende indflydelse. I de virksomheder, hvor kommunen ikke har bestemmende indflydelse, må der indgås en aftale med virksomheden om at afgive oplysningerne. Såfremt en kommune ikke kan fremkomme med tilstrækkelig dokumentation for delvist ejede virksomheder, har kommunen i realite-